

25. Janurja 1952.

Printed and published (Editor) : Rev. B. Zorbic
45 Victoria Street, WAVERLEY (Sydney) N.S.W.

MISLI o "MISLI"

<p>"MATERIN JEZIK JE KAJ= DRAZJA DOTA, KI SMO JO OD SVOJIH PREDNIKOV DOBILI" (A.M. Slonšek)</p>	<p>Po dolgem času, iskanju in tavanju, se je končno tudi nan v Australiji posrečilo izdati slovenski list. Naše večletne sanje so uresničene; prva številka slovenskega časopisa v Australiji je pred nami.</p>
---	---

Slovenci po drugih kontinentih, zlasti v USA in Argentini, se ne reje postavljati z bogato literaturo in dobro razvitim časnikarstvom. Mi tu v daljni Australiji žal nimamo ničesar. Zdaj smo pričeli tudi mi z delom in upamo, da bomo uspeli, če se bo vsa peščica po širni Australiji raztresenih Slovencev zavdala svoje narodne dolžnosti in prispevala svoj delež k skupnim naporom. Mnogi bodo že ob prvi številki ugibali, kdo in kaj smo, za koga bomo lomili svoja kopja in kaj bi morda hoteli postati po volji naroda. Vsem tem bi radi v zadostitev njihove radovednosti povedali to-le :

V Australiji nas je le peščica Slovencev, prinesenih v to deželo iz vseh predelov Slovenije, članov vseh mogočih bivših političnih, verskih in strokovnih organizacij, prepuščenih samim sebi, ali, da se izrazimo, kot so se že nekateri o nas - številčno in kvalitativno nepomenben faktor. In tak nepomenben faktor za druge, bi radi ostali tudi v bodoče.

Zelimo, da bi bile MISLI res naš list, namenjen in pisan pred vsem Slovencev v Australiji. Da bi nan v preprosti besedi naših očetov in mater tolmačile za nas važne svetovne dogodke z oziranjem na naše kulturno, versko in socialno življenje. Ne bi želeli dveriti temu ali onemu. Naš program je dokaj enostaven. Napisan je bil s krvjo naših pradedov in očetov. I kaj smo, nam je povedala naša mati, ko nam je pela " SLOVINEC SEM..."

Cenimo prizadevanje vseh, ki se bore za boljšo bodočnost našega naroda, četudi se morda z njimi ne strinjamo v vsen. Ne odklanjamo nikogar, razen komunistov, ker smo prepričani, da je njihova ideja uničujoča ne samo za nas osebno in naš narod, temveč za vsako, človeka dostojno življenje. Veseli nas, da so že v prvi številki lista prispevki vseh stanov našega naroda: duhovnika, intelektualca, delavca in kmeta. Stremeli bomo za tem, da nas bo enako sodelovanje vezalo tudi v bodoče. Prepričani smo, da nan bodo vsi naši naseljenci v Australiji radi volje pomagali.

Začeli smo, a sedaj je na nas vseh, kar nas je in kjerkoli smo, da list ohranjamo in razvijamo. Gor.

NA POT

Simon Gregorčič je za uvod svojih pocizija zapel: "Da raztresene bi ude zbral..." Besede so zelo primerno našim MISLI-n za naš pot k vsakemu Slovincu, ki živi v tej širni Australiji. Njih naloga je zbrati vse Slovence in jih povezati v eno družino. Kjer so osebnosti stiki vsled oddaljenosti nemogoči, si pomagajo ljudje s tiskom. Tako tudi mi. MISLI naj obiščejo vsakega in mu povedo, da je tu še nekdo, ki nanj misli, še nekdo, ki želi njegove družbe.

Tri vsaj oddaljenosti in dobri volji, ki jo imamo, se čutino včasih tako samo, zapuščene, srce nas kar žene iskat družine. MISLI so vas pripravljene obiskati in to kar redno in vam prinašati duhovnega razvedrila. To nam bo ravno prav prišlo, ker nas žeja po dobrem prijatelju, ki nas bi razumel in potolažil ter nas zopet navdušil za vzore iz otroških let, za nauke, ki sta nam jih dobra mati in skrbni oče vsajala v srce.

MISLI nam bodo na razpolago, ko si želimo domače besede, bodo kakor molitev vernikov v cerkvi, kot kramljanje pod lipo ali razgovor med fantom in dekletom. Ko

nimamo jak čitati, MISLI bodo tu. Ko želiš vesti o naših krajih in ljudeh, boš to našel v njih. Ne veš kaj storiti, kam se obrniti, iščeš informacij, ne pozabi MISLI. MISLI hočejo služiti poduku in zabavi, plemenitenju duha in srca. Povzdigovati hočejo duha k Bogu in srce k dobremu. -PKO.

1050

25. januar 1952.

"M I S L I"

Leto I. Številka 1.

NOVI - STARI SKLEPI.

Upam, da bomo prav pisali takoj prve dni novega leta 1952. Prvi dnevi januarja še nekako grede, ali sprememba številke nas gotovo na ta ali oni način presune.

Zdi se nam, da smo se še le pred kratkim privadili pisati 1951. Ko je leto 1951 začelo, smo sklenili: biti bolj prijazni do družine in prijateljev, vestneje opravljati svoje delo, poplačati stare dolgove in živeti prinerljivo v mejah dohodkov, varovati se družine, ki je bila vzrok zapravljenega časa, denarja in zdravja, živeti hočemo pametneje. Toda, januar je prišel in minil. Veliko itak ne moremo pričakovati v prvem mesecu. Toda, še je novo leto in še je čas izpolniti, kar smo sklenili. Prišel je februar in minil. Je pač tako kratek mesec. Tako smo se tolažili od meseca do meseca, a ničesar storili.

Nekaj dni se bomo še sponinjali staroga leta. Kar priljubilo se nam je, čeprav nam je prineslo nekaj prav nevšečnih dogodkov. Naj že bo, kar hoče - vemo, kakšno je bilo. Novo leto, kakor nas neusmiljeno sponinja, da se staramo ali pove nam pa ne, kaj snemo od njega pričakovati.

Karkoli bo prineslo ni bomo storili isto, kot vedno - obesili bomo nov koledar in se sprijaznili z letom kot smo se s prejšnjim.

Kakor vedno, prineslo bo predvideno in nepredvideno dogodke, pozabili bomo na nevšečnosti in bomo hvaležni za vse dobro, ki nam ga bo nudilo. Upali in verovali bomo v lepšo bodočnost.

Svet ni bil ustvarjen brez načrtov in namenov in Gospod, ki je v svoji pravici in usmiljenosti ustvaril človeka, ne bo dovolil, da bi zapeljani človek prekrizal njegove končne račune.

Četudi smo se bali, kaj nam bo prošlo leto vse prineslo, smo ga preživeli in zato lahko z istim pogumom gledamo v bodočnost novega. -PRO.

BERI - SIRI - PODPIRAJ -

... --- ...
"M I S L I"

DOPIŠUJ - PRIPOROČAJ VSAKEMU

Slovenski listi in revije

V SVOBODNEM SVETU

"Naš tednik - Kronika" (Celovec - Klagenfurt, Austria).

Ameriška domovina (6117 St. Clair Ave Cleveland 3 - OHIO - USA)

Slovenska država (2217 S. California Ave, Chicago 8 III. USA)

Klic Triglava (53 Bucks Hill, Chapel End, Nuneaton, England)

Toprivo (1107 E. 74 St. Cleveland 3 Cleveland-OHIO - USA)

Svobodna Slovenija (Victor Martinez 50. Argentina)

Demokracija (Via S. Anastasio 1-C Trst.)

Duhovno življenje (Pasco 431 Buenos Aires, Argentina)

Jadran (Cas. Postale 7 TRST)

Domovina (116 Almond Avenue-NAPA-California - USA) (Dalje prihodnjič)

DOVOLJENJA

za prihod svojcev in prijateljev iz inozemstva v Australijo.

Vse prošnje za vselitev svojcev in prijateljev v Australijo je treba vlagati preko emigracijskih pisarn, kjer dobite tudi potrebne tiskovine in vse tozadevne informacije. Ne pozabite, da mora imeti vsaka oseba, ki hoče priti v Australijo že predhodno urejeno stanovanjsko vprašanje. Če želite podrobnejših informacij, nam sporočite.

PRIJATELJE V INOZEMSTVU naprosamo, da nam posredujejo važne novice iz življenja tankajšnih Slovencev - predvsem s Koroške in Primorske.

Kratke vesti :

Na Koroškem so ineli nedavno volitve v knetijsko zbornico, pri katerih so nastopili Slovenci z ometno listo in dosegli izredno lep uspeh.

Slovenski učitelji na Koroškem so ponovno izpostavljeni preganjanju. V zadnjem času so se avstrijske oblasti spravile na učitelja pri St. Lenartu pri Sedmih Studencih. Ni jim bilo prav, da je organiziral mladinski pevski zbor in ga peljal na turnejo po Primorski.

Mohorjeva družba v Celovcu je pričela delati s polno paro. Svobodna Slovenija v Argentini je izdala izredno lep KOLEDAR.

Prvega svetovnega kongresa katoliškega laičnega apostolata v Rimu so se udeležili tudi Slovenci. Slovensko skupino je vodil generalni asistent preč.g.p.A. Prešeren S.J. Navzoč je bil tudi mons. dr. Jagodic. Kongres se je vršil v Rimu.

Zupnik J. BLAZIČ (USA), je daroval Mohorjevi družbi v Celovcu 5 tisoč dolarjev za ustanovitev tiskarne.

NON-CLERICAL CONFESSORS
(The Australian Catholic Digest - T.J. BRENNAN)

To the average non-Catholic the word "Confession" calls up visions and stories of a highly organized clerical spy-system, of an elaborate plan of priestly interference in the domain of conscience, of a long and widely established tyranny over timid souls, of an undercover agency for the terrorizing and perversion of the unsuspecting and defenceless victims. Besides this, it is also looked upon as the exclusive contrivance of the "Church of Rome", as something carefully shunned and piously detested by all the sects, organizations, and professions; and as something which marks off "Romanism" as a thing apart, monopolizing something which should not exist. How all these views came to be lodged in many non-Catholic minds is something very strange and unaccountable; and how these views continue to remain there, is still more strange and unaccountable. A little thought and examination will show that apart altogether from its sacramental use confession is a very widely spread institution among many organizations and with many professions, and that Confession as practised among Catholics to a priest is much easier and absolutely inexpensive; whereas that made to nonclerical confessors is very often quite humiliating and expensive.

In order to realize the truth of this, let us drop for a moment the hated word "Confession", and, while speaking about the thing itself, let us call it by some other name, for example, self-accusation, self-revelation, or answering a questionnaire. Under one or another of these names we have something that is very useful, very frequent, and sometimes very unpleasant; something that is as old and as widespread as human nature itself; something that never excites comment or criticism-provided the revelation is not made to a priest and in a confessional. This latter circumstance is "the very head and front of its offending." Everyone may go to confession anywhere, at any time, and to anyone whom he may choose, everyone in fact does go to confession. However, the only kind that comes to memory is when people talk of "Confession" as practised in the Catholic Church. As a matter of fact sacramental Confession takes in only a very small percentage of the total. Let us see.

To give a true statement of our condition is a necessary preliminary if we wish to get the proper remedy for our ailment. For a remedy must fit the subject, must take in-to account his present, past and future, must accommodate itself to his age, sex and circumstances. To prescribe for a patient whom we don't know, would be like sending a birthday present to our sister's child without inquiring whether it was a boy or a girl, an infant or a high-school student: we might send a baseball bat when it should have been a vanity box; or a beautiful edition of Shakespeare when it should be a teddybear or a ballon. Consequently, before anyone can minister to mind or body that is diseased, there must be a frank avowal of all the ills the patient is heir to, of all the acts and conditions that have entered into his life, of all the circumstances that might help or hinder the prescription.

This avowal must have the very same qualities that the Catholic Church prescribes for Confession: it must be entire, humble and sincere; it must be the truth, nothing but the truth, and the whole truth. The searching eye of a physician will be on you speak; and any reticence, distortion or squeamishness will be set down as lack of confidence or lack of honesty. This lack of confidence is sure to be used afterwards as an explanation if the remedy prescribed does not prove efficacious. This may have to be done in the presence of a stenographer who may be of the other sex; or who may be living next door, or who may belong to the same club or society of which the informant is a distinguished member.

Are revelations of this kind common? Yes, very common. The filing cabinets of doctors, lawyers, nerve specialists, insurance offices and social workers are full of them. If opened to the public, they would bring society to desolation, and house upon house would fall. The practice is becoming more and more common, and there are few of us who have not been to confession to one or other of these private-office "confessors" and whose present and past life defects, and misdeeds are not filed away in some one of their offices. Going to confession to a doctor, for example, is far more common than going to Confession to a priest; also far more embarrassing. (To be continued)

No Admittance.

A well-known astronomer had been engaged to give a lecture in a certain town, and as the hall in which he was to lecture was situated not far from the station, he decided to go thither on foot. On approaching the hall, he was astonished to see crowds of people coming away, because all the seats had been taken and there was no room left. One man, who had thus been disappointed, told him he might save himself the trouble of going further, as he certainly would not be admitted. The astronomer, delighted at the thought of lecturing to such a large audience, went resolutely to the side-door, through which entrance

to the platform was generally made, but he was refused admittance by the doorkeeper. In vain he protested that he was the lecturer; he was told that in was no use to try that trick, which had already been tried by two or three persons. He (the doorkeeper) was not so foolish as to be taken in by stories of that kind. When the manager arrived on the scene, having been attracted by the loud voices, the matter was, of course, soon cleared up, and the astronomer was allowed to pass the severe Cerberus. The audience were greatly amused when they were informed how the lecturer had been generally turned away from the door.

DA BO LIST VAS - SODELUJTE V NJEM

List izdaja konzorcij, katerega predstavnik je obenem urednik lista. Nanj se je obračati v vsch zadevah lista in društva.

Namen društva in lista je po oblastnem dovoljenju naslednji :

POMAGATI V AUSTRALIJI BIVAJOČIM SLOVENCEM VZIVLJATISE V NOVE RAZMERE, NAVADE IN OBICAJE NOVE DOMOVINE.

Dana pa nam je s tem prilika, da tudi Slovence prikažemo Australcem v luči naših lepih običajev in visoke kulture, ki v njih ne zastaja za kulturo velikih narodov. Da, v nekaterih slučajih naše narodne vrline prekašajo vrline velikih narodov.

ZE VEC

Kot pol leta imamo v svoji sredi dva slovenska frančiškana, g. patra Klavdija Okorn-a in Bena Korbič-a, ki sta prišla iz Amerike, da bi bila v pomoč Slovence v Australiji.

Gospoda patra sta delovala pred vojno v Ljubljani, vecino vojnega časa pa sta preživela v nemškem koncentracijskem taborišču. Po vojni sta se po kratkem bivanju v Nemciji izselila v USA odkoder sta prišla lansko leto k nam. Veseli smo, da imamo sedaj tudi v Australiji svoje duhovnike. Dolžnost nas vsch je, da svojim duhovnikom pomagamo predvsem kot katoličani in kot Slovenci. Obema duhovnikoma kličemo "Dobrodošla med nami in Bog Vama pomagaj pri Vajini težki nalogi. Gledali bomo, da Vama bomo tudi mi po svojih močeh priskočili na pomoč in da bomo tako kmalu postali srečna družina tako v cerkvi kot izven nje!" Br.

V vsch duhovnih težavah in stiskah se obračajte na naša duhovnika, ki Vam bosta z velikim veseljem pomagala, če bo le v njuni moči. Sporočita svoj naslov. Če ne bo predaleč, Vas bosta osebno obiskala, ali pa bosta določila kraj in čas sestanka v kakem taborišču, kjer od ~~xxxx~~ časa do časa masujeta. Njun naslov je isti kot naslov uredništva MISLI.

NAJ NE BO NIKOGAR MED NAMI, KI NAS JE UCILA MATI SLOVENSKO GOVORITI, PA BI TE BESEDE Z VSO DUSO NE LJUBIL IN SE ZANJO NE POREGOVAL. POSEBEJ SE S TEM, DA JO Z VSO SKRBJO NEGUJE TUDI PRI MLADEM RODU. NI CLOVEK SAMO UPRAVICEN MAMERINO GOVORICO UPORABLJATI, MARVEC JO JE TUDI DOLZAN GOBITI PRI SVOJIH OTROKIH IN VSE STORITI, DA SE JI POPOLNOVA PRIUCE. IZ VSAKE PRAVICE NAMREC IZVIRAJO DOLZNOSTI: IN CE IMA CLOVEK PRAVICO GOVORITI V JEZIKU SVOJIH STARSEV JE NJEGOVA DOLZNOST SKRBEETI, DA TA JEZIK ZIVI V NJEGOVH POTOMCIH.

ZA NAS VELJA PO VSEM PRESTANEM PREGANJANJU NAŠE BESEDE PESNIKOV POZIV :

"SLOVENSKA BESEDA - DVIGNI SE - VZPLUJ.."

Dr. L. P.

BLACK AND WHITE

A Grocer in Minneapolis received a letter from a former customer who had left the city owing a large grocery bill. "I have been converted in a revival here", the letter said, "and I want to make everything right in my life that has been wrong." Enclosed there was a check for the old bill. The grocer wired back: "Who was the evangelist who converted you? We need him in Minneapolis."

Conversion is God's operation on the heart. No one can actually see the heart, but if the operation is successful, the symptoms of disease will disappear and the symptoms of health can be seen by any one. The patient is a new man.

K O T I Č E K N A S I H M A L I H.Srce - oltar

Tvoja duša, ljubo dete,
bodi kakor lep oltar;
nanj polagaj misli svete,
grešnih misli pa nikdar.

Voščenice v belem brogu
na oltarju plamenje,
želje, dvigajoče k Bogu,
v prah tvojih naj gore.

A ljubezen do Očeta,
ki prebiva vrh neba,
ta nad vse ti boži sveta,
bodi - večna luč srca!

--

S.G.

Marijin otrok

Na klančku za vasjo stoji kape-
lica. Zidana je, in lepa Marijina
podoba je v njej.

Marija, sirota brez očeta in ma-
tere, kleči pred podobo. Z modrimi
očki jo zaupno gleda. Roke ima sklen-
jene v molitvi. Komaj slišno šepče:

"Marija! Sopek šarnic sem nabra-
la. Včasih sva z njimi z mamico kra-
sili tvoj domek. Sedaj sem sama, čisto
sama. Samo ti si sedaj moja mamica.
Zato ti bom prinašala cvetja, da bo
vse okrog tebe dišalo po polju, ki ga
je Jezus tebi v čast tako lepo okra-
sil.

Stanujem pri stari, sitni teti.
Marija, pomagaj mi, da bom pridna
in da jo bom vedno ubogala. Prosim
te tudi, da pozdraviš mojo mamico
in ji poveš, da vsak dan molim zanjo.
In tudi mojega očka, ki je padel v
grozni vojni, pozdravi. Povej mu, da
bom vedno pridna, kakor me je učil."

C.V.

Z BOGOM ZACNI VSAKO DELO,
DA BO DOBER TEK IMELO!

Dragi otroci!

Kot vidite, ste tudi vi dobili svoj

kotiček v našem listu. Prepričan sem, da ste tega vsi veseli, posebno pa še vaši starši, ki si gotovo ne žele, da bi njihovi otroci v tujini pozabili prelepo slovensko govornico. Malo nas je, pa boste videli, da bo naš kotiček v listu najlepši in najzanimivejši - seveda, če boste vsi, kar vas je v Australiji, pridno sodelovali. Stric Bradáč bo skrbel, da bo imel za vas vedno dovolj lepih pravljic in pesni, vi pa mu boste sporočali svoje želje in doživljanje. Pišite vse, kje stanujete, kaj delajo vaši starši, kako vam gre v šoli ali kaj slovensko citate in poje-
te itd. Strica Bradáča, pa tudi druge otroke slovenskih staršev, ki žive daleč od vas, zanima, kako gre vam. Zđaj pa takoj na delo. Upam, da boste za prihodnjo številka lista že vsi poslali svoje prispevke. Pisma pošiljajte na naslov gospoda urednika lista, v pismu pa napišite, da je namenjeno Stricu Bradáču. Sicer bo pa to že on sam vedel in mi ga bo poslal. Nasvidenje torej do druge številke. **NE POZABITE, DA STE SINOVI IN HČERE SLOVENSKEGA NARODA. BITI SLOVENEK JE ČAST, NAJ BO, KJER=**
KOLE, TUDI V AUSTRALIJI. KOT AUSTRALCI LJUBIJO SVOJO ZEMLJO, TAKO MORA=
MO TUDI MI LJUBITI SVOJO DOMOVINO. IN SE BOLJ! DOMOVINA PREZIVLJA
TEBE CASE, ZATO JE VREDNA SE VEČJE LJUBEZNI.

Prisrčne pozdrave pošilja vsem

Stric Bradáč.

Domacija

Mlad mož čespe do vrha griča
ter se ustavi. Pod njim leži do-
lina, bel plašč je pogrnen čez
njo. Sredi doline stoji na samem
hišica, njegov rojstni dom. Dobro
mu je znan nizki zid, znano mu je
okence, ob katerem je poletne ve-
čere, gledaje v zvezdnato nebo,
molil večerno molitev, znana mu je
stara jablana in kamnita miza v
njeni senc, kjer je nekđaj pozimi
zidal snežene cerkve; znan mu je
klanček za srednjem, kjer se je s
tovariši sankal, hlev, kjer so bi-
le krave in voli. O, tačas mu je bila
ta mala domacija svet in na tem ve-
soljnem svetu vse lepo.

J. Jurđić

--

Prosim - hvala.

"MAMA, KOS KRUIHA MI DAJ!"

"NE RAZUMEM, PEPER."

"MAMA, RAD BI IMEL KOS KRUIHA."

"SE VEDNO NE RAZUMEM."

"MAMA, PROSIM KOSCEK KRUIHA!"

"ZDAJ PA RAZUMEM. NA VZEMI."

"HVALA, MAMA."

V E Č E Rza našo vasjo

Navzgor se širi rožmarin,
navzdol se nagelj vije,
na okenca zagrnjena
večerno sonce sije.

Rdeča ruta, bel ošpet
in zagorelo lice -
tako se s polja vračajo
dekleta in ženice.

Ti nageljni, ta rožmarin,
ta okna polna sonca -
ah, takih nima ves ta svet,
pa pojdi tja do konca!

Vida Jerajeva.

NE POZABI:

1. Da moraš vsakokratno spremembo svojega naslova in zaposlitve prijaviti v sedmih dneh emigracijskemu uradu. (Dolžnost vseh, ki nimajo avstralskega državljanstva.) To prijavo je možno urediti pri vsakem poštne uradu.
2. Da moraš mesec dni pred potekom tvojega kontrakta vložiti prošnjo za oprostitev kontrakta pri emigracijskem uradu. Potrebne tiskovine so na razpolago pri vsakem delovnem uradu.
3. Da imaš pravico vložiti prošnjo za avstralsko državljanstvo že po enoletnem bivanju v Avstraliji.
4. Da moraš svoj radioaparāt prijaviti na pošti in plačati potrebno takso.
5. Da se lahko v vseh težavah obrneš na uredništvo "MISLI". Uredništvo bo veselo, če ti bo lahko pomagalo. Prosimo te le, da priložiš znamko za odgovor.
6. Da so tvoji v domovini v veliki stiski, zato jim pomagaj, če le moreš.
7. Da lahko preko uredništva "MISLI" iščeš svoje prijatelje v Avstraliji in izven nje.
8. Da boš pomagal slovenski besedi v Avstraliji, če boš daroval v tiskovni sklad lista, ki sam od sebe ne more izhajati.
9. Da je vsak dopis, nasvet, kritika itd. - našemu stremljenju v veliko pomoč.
10. Da je treba list razširiti med vsemi rojaki v Avstraliji.

V I ..... in ..... M I

Dragi rojaki,

Prav razveselilo me je vaše pismo - od neznanih mi rojakov in vaše božične in novoletne želje grede do srca.

Zahvaljujem se Vama in Vama vračam na isti način tudi s svoje strani. Naj Vaša dobra volja rodi uspeh in naj ne bo zaman trud, ki ga boste imeli pri povezavi razkropljenih drobcev domovine v tej daljni deželi.

Ni mi poznan Vaš program, niti smer lista. Svaril bi Vas le pred kako ekstremnostjo, bodisi v verskem (z ozirom na to, da sta duhovnika), bodisi v političnem delu.

Kot mi je znano, dosedaj še nihče v Avstraliji ni uspel s povezavo naših ljudi, čeprav nas je tu kar lepo število. Celo Srbi se v tem oziru pred nami.

Zdi se mi, da se mnogi izmed nas ne zavedajo svojega poslanstva, temveč, identificirajo svoje bivanje v Avstraliji z znanim "s trebuhom za kruhom". Tako stanje je do gotove meje razumljivo, posebno še pri mladini, ki je dorasla v zadnjem desetletju in ji je čas vzela smisel in sposobnost za vrednotenje. Osebnost se mi zdi, da vam v Vašem trudu ne bi bilo treba iti preko skromnega cilja; povezati rojake v prijateljsko skupino ljudi dobre volje. Stvar se bo dalje sama in po prirodnem potu razvijala in popolnjevala.

Prilaga skromen prispevek z željo, da Vaš trud obrodi stoteren sad.

S. P. Adelaide.

DOKLER NE BO V POGLEDU ORGANIZACIJE IN TISKA VSE UREJENO, BOMO POSILJALI LIST V ZAMELO ZA PROSTOVOLJNE PRISPEVKE. KO PA BO VSE UREJENO IN IZPOPOLNJENO, VAL BOMO GLEDE NAROCNE NE POSREDIJ OEV STILI. LIST LAHKO NAROCITE TUDI ZA SVOJE PRIJATELJE V INOZEMSTVU. SPREJEMAJTE NAŠE PRISPEVKE TOČNO NA NASLOVE IN POSLJITE DENAR ZA POSTANINO. LIST NAROCUJTE pri :
Rev. Beno Korbic
45 Victoria Street
WAVENLEY - N.S.W.

Na isti naslov pošiljajte tudi prispevke za tiskovni sklad, naročila in članke za list.

Kaj je z listom ?

Dne 5. decembra 1951. leta nam je avstralska vlada na ponovno prošnjo dovolila tiskati slovenski list "MISLI". Ta naslov smo izbrali, da bi odgovarjal vsem potrebam in zahtevam, ki jih imajo naši ljudje, ali z drugimi besedami, da bo lahko list služil potrebam Slovencev v Avstraliji.

List je namenjen članom društva "SLOVENEK", ki je bilo v ta namen ustanovljeno. Odbor je začasn in sestavljen iz ljudi, ki so bili dosegljivi in pripravljeni žrtvovati svoje moči za skupnost. Takoj ko bo prilika, bo sklican občni zbor društva, na katerem bo izvoljen nov odbor.

Član društva lahko postane vsak Slovenec, ki ima stalno ali začasno pravico bivanja v Avstraliji in ga sprejme odbor. List prejema člani brezplačno, pač pa plačujejo mesečno članarino. Višino članarine bo določil občni zbor. List sam se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki članov in prijateljev.